

2den Behandling, have dog altsaa bevæget den høitærede Minister til at bryde sin Tausshed ligeoverfor Lovforslaget. Jeg vil jo ikke sige, at det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) har faaet sit Pusse udfyldt om at høre Udtryk for en brændende Videnkab overfor Forslaget; det er meget mere en platonisk Jølelse, som den høitærede Minister har givet Udtryk, men den høitærede Ministers Erklæring havde for mig noget ganske besynderlig Dunkelt. Noget, jeg vil kalde Sfinxagtigt over sig, idet man ikke egentlig forstod, i hvilken Retning den høitærede Ministers Betragtning gik. Erklæringen — den foreligger ikke trykt endnu (Stemmer: Jo!), saa er den kommen lige i dette Øieblik — gik i den Retning, at den høitærede Minister erkjendte, at der i disse Forhold var Noget, der burde rettes, og at han skulde have sin Opmærksomhed henvendt paa at overveie, ved hvilke Midler disse Mangler kunde afhjælpes. Jeg tror, at saaledes var omtrent Hovedindtrykket og Hovedindholdet af den høitærede Ministers Udtalelse. Denne Udtalelse er imidlertid i en, som det synes mig, forunderlig Grad utilfredsstillende. At den høitærede Minister ikke af Hensyn til Lovforslagets Indbringere eller af Hensyn til Lovforslaget selv har villet deltage i Lovforslagets Behandling og altsaa positivt medvirke til dets Fremme, det er jo en Sag, som den høitærede Minister har søgt at give Grunde for, og som jeg har betegnet som noget parlamentarisk Gnestaaende, men det faar nu staa hen. Men der kunde dog ventes noget Andet fra den høitærede Ministers Side. Uden at han behøvede at tage Hensyn til, eller, om jeg saa maa udtrykke mig, selv om han vilde se ganske bort over Hovederne i denne Forsamling, er det jo bitterligt, at den Sag, som dette Lovforslag omhandler, er Gjenstand for en meget levende Interesse i vide Kredse omkring i Landet, og ikke mindst i de Kredse, som man dog skulde synes, at den høitærede Indenrigsminister havde nogen Interesse af at støtte sig til. Hensynet hertil forekommer mig ialtfald at maatte kunne bevæge den høitærede Minister til at betro Offentligheden saa Meget, at man overhovedet fik en Forestilling om, i hvilken Retning den meget ærede Ministers Opfattelse af disse Forhold gik, i hvilken Retning han fremtidig ønsker at gaa for at afhjælpe tilstedeværende Mangler. I den Henseende vil den høitærede Minister jo neppe kunne sige, at han ikke har havt Tid og Velighed til at sætte sig ind i disse Spørgsmaal, thi naar det som her kun dreier sig om Hovedopfattelsen af visse store Samfundsforhold og

Samfundsopgaver, vilde det være en Insinuation at antage, at den høitærede Minister ikke i Hovedtrækkene havde gjort sig det klart, hvilken Opfattelse han havde deraf. Altsaa, det Hensyn kan neppe antages at have været det Overveieende, det Afgjørende for den høitærede Minister. Det er mig derfor temmelig usforklarligt, hvorfor vi ikke have faaet saa megen Veiledning, og navnlig fordi det Mindretal her i Salen, som jo nærmest maatte antages at repræsentere Regjeringens Standpunkt, ikke er enig i Grundopfattelsen af dette Spørgsmaal. Der er i saa Henseende endogjaa en meget væsentlig Forskjel tilstede; idet det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Zingerslev) og det ærede Medlem for Lyngby (Rosen) have stillet sig paa det anerkjendt reaktionære Standpunkt, albeles bogstavret opfattet, med Ønsket om en Tilbagevenden til en Beskæftning, der er forladt for en lang Narrække tilbage. De have stillet sig paa Standpunktet „Næringskat“; hvad enten man nu kalder det en Bedriftsskat, eller hvad man kalder det, saa er Standpunktet Næringskat, hvorimod de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) og for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) have stillet sig væsentligst paa Lovforslagets Standpunkt, stillet sig paa Fremskridtets Standpunkt, forsaavidt de anerkjende, at det er Veien, ad hvilken man skal gaa, om der end kan være Uenighed om Enkeltheder, om Detailler; altsaa, der er en afgjort Forskjel, saa stor Forskjel som mellem Reaktion og Fremskridt. Det vilde derfor have været af jaameget større Interesse, om man havde faaet blot den Meddelelse og Veiledning fra den høitærede Ministers Side, at han havde tilkjendegivet, hvilken af disse to Hovedopfattelser han slutter sig til, om hans Tankegang, hans eventuelle Forberedelse af en Reform paa dette Omraade skulde gaa i reaktionær Retning, altsaa tagende Sigte paa Næringskatten, eller om han vilde stille sig paa det Grundlag, som Lovforslaget hviler paa, og som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds har sluttet sig til, altsaa med Benyttelse af mellemkommune Skatteregler med Hensyn til Formue og Indkomstskat — jeg siger, at det vilde have været af ialtfald nogen Interesse at faae det at vide, og jeg er ikke istand til egentlig at kunne se, hvilke Grunde der skulde afholde den høitærede Minister fra at udtale sine Anskuelser i den Henseende, medmindre det netop skulde være Ønsket om fra hans Side ikke at sælde nogen Dom i den Trætte, der er imellem det ærede Medlem fra Aarhus og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds. Smidertid